

Tábor mladých hasičů okresu Vyškov 6. – 10. 2. 2012

Den první: 6. 2. 2012

Sraz jsme měli v 9:15 hod. na vlakovém nádraží ve Vyškově. Po naložení věcí do auta jsme se spočítali – každý dostal své číslo a kolem 10:00 hod. jsme vyjeli z Vyškova do Suchdola nad Odrou, kde jsme přestoupili na motoráček, kterému po cestě zamrzla nafta a tak jsme se pomalu dostali k nejbližší zastávce, kam měl pro nás přijet autobus z ČD. Naše vedoucí přesunu tohle nahlásila hlavní vedoucí, která za pomoci pracovníků hasičské školy pro nás poslala vlastní autobus. Tak jsme kolem 13:00 hod. šťastně dojeli až do Jánských Koupelí. Po příjezdu jsme vyložili z auta boby, kufry a lopaty a šli se hned naobědvat a do 15:00 hodin jsme měly odpolední klid ☺ v kterém jsme se vybalily. Po odpoledním klidu jsme byli rozděleni do družstev a šli jsme se projít po okolí abychom věděli kde co je a kde vlastně jsme. Už byl večer tak jsme šli na večeři. Po večeři jsme dělali práci po družstvech. Každý se svým družstvem vymýšlel pokřik, jméno družstva a tvořil vlajku. Ve 20:30 jsme se šli umýt, vyčistit zuby a šli jsme spát.

Hláška dne – tentokrát neznámé paní:

K zamrznutému vlaku přijel autobus z hasičské školy. Naše výprava začala z motoráčku vystupovat. Spolu s námi chtěla vystoupit i cizí paní. Paní průvodčí jí říká: „To ještě není náhradní doprava, ale je to soukromý autobus jen pro hasiče...“ a paní na to: „Já jsem taky hasička...“

Ve večerních zprávách jste mohli slyšet informace o zamrzlých vlacích... jedním z nich byl i ten náš ☺

Den druhý: 7. 2. 2012

V 7:30 hod. nás vzbudili vedoucí a rozespalé nás vyhnali na rozcvičku na chodbu. Po rozcvičce jsme si udělali hygienu a v 8:00 hod. byla snídaně. Po ní byl nástup na kterém vždy někdo z družstva podává hlášení a taky znějí naše pokřiky družstev. A potom následovalo dopolední zaměstnání bavíme se navzájem. Hráli jsme při tom různé hry pantomimu, židličky, elektriku a další. Po obědě a poledním klidu jsme se vydali ven bobovat a jezdit na lopatách, protože konečně přestalo sněžit. Z venku jsme přišli značně unavení, ale stačilo chvilku odpočinku na lůžku a už jsme zase řádili. Po večeři a večerním nástupu začal večerní program bekoviny což jsou takové srandovní hry a soutěže. Některé nám moc nešli jako třeba přechod přes močál, ale takové stříhání bonbonů poslepu bychom hráli pořád nebo posouvání míčku pomocí lžice zavěšené na provázku kolem těla bylo tak zábavné, že soutěžili i vedoucí. Hry byly prokládané hudbou takže jsme si i zatančili a dokonce udělali i dlouhou mašinku...

Hláška ještě z cesty vlakem do Suchdolu nad Odrou:

To už je Olomouc? Odpověď jedné spolucestující: „Ale ten vlak přes Olomouc nejede, to je Přerov...“

Den třetí: 8. 2. 2012

Tak dnes se nikomu nechtělo ráno vstávat. Před budíčkem byly z celé naší tlupy vzhůru jen 2 slovy dvě tábornice. Jinak všichni měli po včerejším bobování a večerním programu půlnoc. Po snídani některým z nás rozdala zdravotnice Kinedryl protože jsme jeli školním autobusem na výlet k hasičům do nedalekého Vítkova. Nejvíc nás tam zajímala kabina hasičského auta. Také jsme si vyzkoušeli hasičský oděv. Po exkurzi jsme měli rozchod po městě a většina nás navštívila místní cukrárnu a nechala si zabalit zákusky s sebou.

Po příjezdu zpět jsme si dali polední klid a potom vyrazili jezdit na bobech v areálu hasičské školy. Našli jsme si pěkné místo, kde to dobře jezdilo, ale hlavní vedoucí nás poslala jinam – viz. její hláška dne. Při tomto zimním radování jsme přišli o troje boby a navíc někteří vedoucí bourali i do vrat... Po svačince jsme vymýšleli maskota tábora, kterého budeme mít na tričkách, které jsme si s sebou přivezli. Portrét hlavní vedoucí neprošel, ale zvítězil Sněhulák Huhulák s proudnicí v ruce a přilbou na hlavě – večer až budeme spát nám budou vedoucí trika savovat... Po večeři a večerním nástupu nás čekala soutěž Slavík z Jánek. A kdo že byl mezi porotci? No přeci Iveta Bartošová, Lucie Bílá, Věra Špinarová a Jaro Slávik. Fotodokumentaci obstarala Sára Saudková a pořadem provázel Leoš Mareš s partnerkou. Absolutním vítězem se stala Anička Loubalová, která všechny nadchla svým hlasem. Udělena byla čtyři 1. místa, jedno 2. místo a dvě 3. místa.

Nejúžasnějším zakončením dnešního dne bylo večerní bobování, které bylo žužolabůžo. A třešničkou na pomyslném dortu bylo posunutí zítřejšího budíčku na 8:15 hod. a to bez rozsvičky.

Hláška dne:

Tam nejezděte, posuňte se mezi chatky, tady je skalka.

Den čtvrtý: 9. 2. 2012

I když byl dnes posunut budíček až na 8:15 a snídaně na půl 9 našli se mezi námi tací, co přišli ke stolu až v 8:45 a to ještě v nočním úboru a bez hygieny... V jídelně už ale na nás čekalo překvapení v podobě dvou lektorů – profesionálních hasičů záchranářů, kteří si s námi přišli popovídat o tom co, čím a jak hasit, dále nám řekli jak se chovat při různých mimořádných událostech, jaká jsou tel. čísla, která použijeme v případě nouze a jak správně poskytnout první pomoc. Tahle beseda s nimi probíhala až do doby oběda, po kterém byl polední klid v kterém 6 našich hříšníků (jedinci, kteří zapoměli že noční klid je o klidu a spánku) se učili táborovou píseň Okoř, kterou nám před odpoledním zaměstnáním hromadně zazpívali. Potom jsme se vydali ven dovádět na sněhu a při této činnosti jsme opět přišli o nějaké boby. Ještě že máme na ježdění velké igelitové pytle, které jsou tak velké, že na nich může jezdit i celé družstvo najednou. Po odpolední svačince jsme si dělali masky a výzdobu na maškarní ples. Po večeři a večerním nástupu vypukl rej masek na kterém nechyběla princezna, černošky, Vodnice, smrt'ák i kat, taky tu byla břišní tanečnice, víla – thajská tanečnice, pračlověk, Turek, Bob a Bobek, Prasátko, breakmann, barbie a fanylnka Kissáků... po vyhodnocení masek jsme šli na večerní hygienu a než jsme stačili usnout byli jsme vyhnáni na Paměťovou stezku odvahy.

Hláška dne:

Radostný výkřik hlavní vedoucí: „Konečně nějaký příspěvek v Líbí – nelíbí“

Den pátý: 10. 2. 2012

Po snídani jsme před nástupem dostali morseovkou zašifrovanou zprávu, která nás vedla k pokladu. Po jejím rozluštění jsme dostali další zprávu, tentokrát ve zlomkové a cihlové šifře, která nám ukázala ukrytí pokladu. Po jeho nalezení už následovalo jen dělení pokladu. V jídelně jsme ještě obdrželi Účastnické listy a bylo předáno poděkování vedoucím a štábu. Před obědem jsme se ještě sbalili, zapsali se do kroniky hasičské školy a vyrazili autobusem na vlak.

Na nádraží ve Vyškově jsme se rozloučili táborovým pokřikem: hl. vedoucí - Táborníci AHOJ táborníci – AHOOOJ

Tak zas někdy na dalším táboře AHOOOOJ.

Na těchto odkazech najdete články o tomto táboře:

www.jmdeti.cz

www.4r4y.eu

www.kshjmk.cz

sdh.ivanovicenahane.cz

www.uhs.cz

a fotky:

itifabi.rajce.idnes.cz